

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci odsúdeného **J. M. o návrhu na povolenie obnovy konania** v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Prešove **pre trestný čin vraždy** podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí 14. júla 2010 v Bratislave sťažnosť odsúdeného J. M., ktorú podal proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 20. mája 2010, sp. zn. 2Ntok 1/2008 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného J. M. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove uznesením z 20. mája 2010, sp. zn. 2Ntok 1/2008, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného J. M. na povolenie obnovy konania v trestnej veci právoplatne skončenej rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 27. novembra 2003, sp. zn. 3T 1/2003, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. marca 2004, sp. zn. 6To 2/2004, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený J. M., ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí (č.l. 79) a následne ju i písomne odôvodnil, (č.l. 85). V písomných dôvodoch podanej sťažnosti uviedol, že s rozhodnutím krajského súdu nesúhlasí, považuje ho za nesprávne a nepresvedčivé. Svedkovia sa báli pred súdom vypovedať, preto ich výpovede boli len všeobecného charakteru. Svedok M. J. však jednoznačne vypovedal, že trvá na svojej výpovedi z hlavného pojednávania, v ktorej uviedol, že k usvedčujúcej výpovedi bol donútený políciou. Pokiaľ ide o svedka D., nevie si vysvetliť, prečo tak na verejnom zasadnutí vypovedal. Žiadal, aby odvolací súd vo veci rozhodol sám a povolil obnovu konania a zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn.

3T 1/2003, alternatívne, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného J. M. nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Prvostupňový súd v súlade so zákonom vyložil citované ustanovenie Trestného poriadku tak, že súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania v prvom rade musí skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych a až následne potom zisťuje, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy samy o sebe alebo v spojitosti s už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.

V posudzovanej veci konajúci súd, na základe dokazovania vykonaného výsluchmi svedkov na verejných zasadnutiach, správne konšatoval, že neboli produkované žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme.

Svedok M. J. len zotrval na svojej výpovedi, ktorú učinil už na hlavnom pojednávaní, teda táto výpoveď bola súdu známa už v pôvodnom konaní a súd sa s ňou vyporiadal v kontexte aj s inými vykonanými dôkazmi už v tomto štádiu konania.

Svedok V. D., o výpoveď ktorého najmä opieral odsúdený návrh na povolenie obnovy konania, poprel tvrdenie odsúdeného, že by písal listy, ktoré odsúdený predložil spolu s návrhom na povolenie obnovy konania. Svedok vypovedal, že o vražde nič nevie a pokiaľ ho odsúdený žiadal, aby vypovedal v jeho prospech toto odmietol.

Ostatní vypočutí svedkovia tiež neuviedli žiadne súdu skôr neznáme skutočnosti.

Konštatovanie krajského súdu, že nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por. je zákonné a správne, a preto je zákonný i jeho postup, keď podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného J. M. na povolenie obnovy konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval sťažnosť odsúdeného za nedôvodnú a ako takú ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 14. júla 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová